

STELLING ADVOCATUUR

mr. M.J.F. Stelling
Stationsstraat 21-C
2405 BL Alphen aan den Rijn

tel: 0172-473687 / 06-38074678
fax: 0172-475135
e-mail: meindert.stelling@planet.nl

A A N G E T E K E N D

Aan : de Raad van Toezicht van de
Haagse orde van advocaten
Postbus 84093
2508 AB Den Haag

Datum : 19 mei 2014

Referte : -

Onderwerp: aangifte laster gepleegd door de deken
van de Haagse orde van advocaten

Kenmerk : MS/14.010/02

Bijlagen : drie

Geacht college,

Bijgaand zend ik u ter kennisneming mijn aangifte van 16 mei 2014 tegen de heer Martens wegens de laster die hij jegens mij heeft gepleegd. Zoals uit die aangifte blijkt heeft de heer Martens op 12 mei jongstleden, ter zitting van de raad van discipline waarop zijn verzoek om mijn onmiddellijke schorsing als advocaat werd behandeld, erkend dat hij tegenover een verslaggever van het ANP heeft gezegd dat ik mij als advocaat structureel zou misdragen in de rechtszaal. In dat verband heeft de heer Martens gesteld dat ik zou vloeken, schelden, rechters beledigen en hen bedriegers noemen. Hij heeft deze lasterlijke beweringen gedaan, terwijl hij nimmer een klacht heeft ontvangen omtrent mijn optreden als advocaat in de rechtszaal. Hij heeft nimmer een klacht ontvangen dat ik tijdens mijn fungeren als advocaat in de rechtszaal zou hebben gevloekt, rechters zou hebben beledigd, rechters misdadigers zou hebben genoemd, of zou hebben gezegd dat rechters bedriegers waren. De heer Martens kan evenmin enig proces-verbaal terechtzitting overleggen waarin zou zijn neergelegd dat ik zou hebben gevloekt, beledigd, of rechters misdadigers of bedriegers heb genoemd. Verder ben ik nog nooit strafrechtelijke vervolgd wegens smaad, laster of belediging, laat staan veroordeeld, zodat de heer Martens zich ook niet kan baseren op een zodanige veroordeling. Bovendien heeft de heer Martens ook nooit persoonlijk kunnen waarnemen dat ik als advocaat de onderhavige uitingen zou hebben gedaan.

Het wil mij voorkomen dat de heer Martens door zijn handelwijze heeft getoond niet over de kwaliteiten te beschikken die vereist zijn om als deken te kunnen fungeren. Een advocaat die door lasterlijke beweringen de goede naam van een andere advocaat willens en wetens aantast, vertoont immers een gedrag dat sterk appelleert aan het meest negatieve beeld dat binnen de maatschappij bestaat omtrent "de advocaat". Dat wil zeggen, dat van een onbetrouwbaar sujet dat er niet voor terugdeinst om door list en bedrog, en tegen het in rekening brengen van hoge uurtarieven, te trachten het gewenste resultaat te bewerkstelligen. Door als deken, dat wil zeggen

STELLING ADVOCATUUR

Brief aan de Raad van Toezicht van de Haagse orde van advocaten
inzake aangifte wegens laster tegen de deken
19 mei 2014, kenmerk MS/14.010/02

blz. 2

als boegbeeld van de plaatselijke orde van advocaten, een handelwijze te vertonen die dat beeld van onbetrouwbaarheid bevestigt, schaadt hij in ernstige mate het vertrouwen dat de maatschappij in de advocatuur kan stellen en schaadt hij derhalve de belangen van de advocatuur.

Ook overigens heeft de heer Martens het beeld bevestigd dat eerlijkheid, gehoorzaamheid aan de wet, redelijkheid en rechtvaardigheid geen waarden zijn die hij hoog in het vaandel zou hebben staan. Van meet af aan heeft hij geweigerd om op mijn beroep op art. 7 Grondwet in te gaan. En terwijl geen mens in staat is om een logisch geldige redenering te presenteren op grond waarvan kan worden geconcludeerd, dat het in overeenstemming zou zijn met het grondwettelijk verbod van delegatie van wetgeving dat ligt besloten in de clausule "*behoudens ieders verantwoordelijkheid volgens de wet*" om op grond van de open norm van art. 46 Advocatenwet beperkingen te stellen aan de meningsuiting van advocaten, houdt hij in strijd met iedere redelijkheid vol dat ik mij zou baseren op een "*niet steekhoudende onderbouwing*" voor mijn standpunt dat het advocatentuchtrecht zich niet uitstrekt tot de meningsuiting. De heer Martens beweert dit botweg, terwijl hij geen enkel argument van mij heeft gefalsificeerd en evenmin op grond van de wetshistorie van de Advocatenwet heeft aangetoond dat de wetgever bij de totstandkoming van de huidige tekst van art. 46 Advocatenwet ooit zou hebben bedoeld de uitoefening van grondrechten van advocaten te willen begrenzen. Onderwijl heeft de heer Martens een vergaande en verwijtbare onkunde gemanifesteerd omtrent de vrijheid van meningsuiting en de jurisprudentie terzake. Hij deed dat door onder meer te beweren dat onderscheid zou moeten worden gemaakt tussen de inhoud van de mening en de bewoordingen waarin deze wordt geuit. Daarbij heeft de heer Martens de stelling betrokken dat alleen de inhoud de grondwettelijke en verdragsrechtelijke bescherming zou genieten. Een opvatting die lijnrecht ingaat tegen die welke de grondwetgever in het kader van de grondwetsherziening van 1983 heeft verwoord, alsook tegen die welke het Europees Hof voor de Rechten van de Mens in zijn Humo-uitspraak tot uitdrukking heeft gebracht. Bovendien heeft de heer Martens zich in dit verband beroepen op een uitspraak van het hof van discipline, waarin geen enkele overweging is gewijd aan het uitdrukkelijke standpunt van de grondwetgever dat uitsluitend de wetgever zélf beperkingen kan stellen aan de uitoefening van grondrechten waarvoor de clausule "*behoudens ieders verantwoordelijkheid volgens de wet*" geldt. De heer Martens deed dit, hoewel hij door mij nadrukkelijk was gewezen op de strijdigheid van die uitspraak met art. 7 Grondwet en art. 53 Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden. Ik verwijs hierbij naar mijn pleitnota van 12 mei, die eveneens te uwer informatie is bijgesloten. De heer Martens heeft zodoende een buitengewoon onkritische opstelling tegenover een uitspraak van een rechtsprekend college vertoond, alsook een vergaand onredelijk, zelfs anti-intellectueel, dedain tegenover de volledig controleerbare en redelijke argumentatie van iemand die op twee ministeries materiedeskundige is geweest op het terrein van de uitoefening van grondrechten en die als wetgevingsjurist verantwoordelijk is geweest voor wetgeving op dat terrein.

De voor de hele advocatuur beledigende, onkritische en anti-intellectuele opstelling van de heer Martens wordt ook zichtbaar uit het verwijt dat hij mij maakt, dat ik mij niet zou willen neerleggen bij rechterlijke uitspraken. Dit verwijt wordt mij gemaakt ten aanzien van onder meer de uitspraak van de Hoge Raad, dat een rechtstreekse atoomaanval tegen de burgerbevolking niet onder alle omstandigheden onrechtmatig, lees misdadig, zou zijn. Zoals blijkt uit het Aanvullend Protocol I van 1977, behorende bij de Conventies van Genève van 1949, is een militaire aanval tegen de burgerbevolking onder alle omstandigheden verboden. Overtreding van dat verbod is

STELLING ADVOCATUUR

Brief aan de Raad van Toezicht van de Haagse orde van advocaten
inzake aangifte wegens laster tegen de deken
19 mei 2014, kenmerk MS/14.010/02

blz. 3

strafbaar ingevolge de Wet internationale misdrijven. Ieder weldenkend mens met een goed functionerend geweten onderkent dan ook terstond dat de onderhavige uitspraak van de Hoge Raad volstrekt strijdig is met de meest fundamentele norm van het internationaal humanitair recht en derhalve met de Wet internationale misdrijven. Onderkent ook dat de Hoge Raad met een dergelijke uitspraak handelt in strijd met zijn rechtsplicht om volgens de wet recht te spreken, en dat de Hoge Raad zodoende een minachting toont voor de belangen die worden beschermd door de wet, *in casu* het leven en welzijn van de burgerbevolking in oorlogstijd en de bescherming van de waarde en waardigheid van ieder mens. Ieder weldenkend mens met een goed functionerend geweten onderkent voorts dat door die uitspraak de Hoge Raad de deur wagenwijd openzet voor een nucleaire massamoord op de burgerbevolking, en dat de Hoge Raad zich zodoende, op grond van een overeenkomstige argumentatie als die welke is gevolgd in Neurenberg in het Juristenproces en in Nederland door Cleveringa ten aanzien van de medeplichtigheid van de Hoge Raad inzake onder meer de Jodenvervolging, tot medeplichtige maakt aan de systeemmisdadige voorbereidingen daartoe. Een aantasting van onze rechtsorde door de Hoge Raad die zijn weerga niet kent en die het beruchte Toetsingsarrest in misdadige immoraliteit ver overtreft.

Maar in zijn gewetenloze en slaafse navolging van de Hoge Raad, heeft de heer Martens een civiele procedure tegen de staat wegens misdadige rechtspraak naar aanleiding van de vorenbedoelde uitspraak van de Hoge Raad in het abjecte Kernwapen-arrest van 21 december 2001, aangemerkt als een uiting van *"een zodanige emotionele betrokkenheid en gebrek aan professionaliteit, dat een goede behartiging van de belangen van zijn cliënten naar mijn oordeel niet gewaarborgd is"*. Alleen gewetenloze lieden kunnen instemmen met of zich neerleggen bij een uitspraak van de Hoge Raad waarin een nucleaire massamoord niet in absolute termen als onrechtmatig wordt afgewezen. De heer Martens toont zich evenwel zo gewetenloos, door mijn inzet om het morele en juridische verzet tegen die uitspraak van duizenden mensen op zo zorgvuldig en indringend mogelijke wijze als hun advocaat te verwoorden, neer te zetten als een blijk van een te grote emotionele betrokkenheid en een gebrek aan professionaliteit. Maar hoe kan een mens nu niet emotioneel geraakt worden door een massamoord? En hoe kan een mens die leeft in een samenleving waarin jaarlijks op de vierde mei de slachtoffers van de oorlog worden herdacht, waaronder de slachtoffers van de holocaust, nu niet in verzet komen tegen de systeemmisdadige voorbereidingen voor nucleaire massamoord? De opstelling van de heer Martens doet mij, wat betreft de daaruit sprekende ethische opvatting, dan ook denken aan die van politiemensen die tijdens de Duitse bezetting van ons land, opdrachten om joodse medemensen op te pakken "gewoon" uitvoerden. Het vermeende "gezag" wordt blindelings gevolgd. Waarbij er overigens dan dit wezenlijke verschil is, dat die politiemensen misschien niet wisten welk lot de door hen opgepakte joden wachtte, terwijl de heer Martens welk degelijk is geïnformeerd omtrent de gevolgen van het daadwerkelijk gebruik van nucleaire massavernietigingsmiddelen tegen steden.

De slaafse volgzzaamheid van de heer Martens ten aanzien van rechterlijke uitspraken maakt het voor hem klaarblijkelijk onmogelijk om te onderkennen dat het motiveringsbeginsel beoogt rechterlijke willekeur te voorkomen en maatschappelijke controle op rechterlijke uitspraken mogelijk te maken. Kennelijk beseft de heer Martens niet dat rechterlijke uitspraken slechts door een geloofwaardige motivering, waarin door middel van een logisch geldige redenering het rechterlijk oordeel wordt gebaseerd op de van toepassing zijnde rechtsnorm of rechtsnormen, het gezag verwerven dat in een democratische rechtsstaat wenselijk en noodzakelijk is. De heer Martens gaat in zijn slaafse volgzzaamheid zover dat hij een zuiver juridisch betoog, waarin geen enkele

STELLING ADVOCATUUR

Brief aan de Raad van Toezicht van de Haagse orde van advocaten
inzake aangifte wegens laster tegen de deken
19 mei 2014, kenmerk MS/14.010/02

blz. 4

politieke argumentatie valt aan te wijzen, en waarin uitsluitend op basis van rechtsregels en rechtsbeginselen kritiek wordt geleverd op rechterlijke uitspraken, aanmerkt als een politiek betoog. In zijn pleidooi van 12 mei jongstleden stelde de heer Martens ten aanzien van mijn pleitnota van 4 april 2011 betreffende de verdediging van vredesactivisten, die ik had overgelegd aan de raad van discipline, het volgende:

In zijn uit 42 (feitelijk het dubbel aantal) pagina's bestaande pleitnota voor de rechtbank Den Bosch houdt Mr. Stelling een politiek betoog. Dit stuk lijkt doorwrocht, goed geschreven en goed onderbouwd, maar is in feite de complete boodschap van de anti-kernwapenbeweging, doorspekt van woede, terwijl het om een preliminair verweer in een strafzaak ging. Het betoog strekte tot niet-ontvankelijk verklaring van het Openbaar Ministerie, maar en passant werd de rechterlijke macht beticht van collaboratie met systeemmisdadige praktijken (zie bijvoorbeeld 1.3 en 8).

En dit is alles wat de heer Martens over die pleitnota, waarvan een exemplaar ter kennisneming is bijgevoegd, weet te melden. Het citaat maakt duidelijk dat de heer Martens geen enkel feitelijk gegeven dat in die pleitnota is vermeld, aanduidt als zijnde onjuist, en dat hij evenmin enige daarin neergelegde redenering aangeeft die onjuist of juridisch onhoudbaar zou zijn. Laat staan dat de heer Martens zelf een inzichtelijke en logisch geldige redenering presenteert die duidelijk maakt waarom de toetsing van rechterlijke uitspraken aan ondubbelzinnige wettelijke bepalingen, een politiek betoog zou zijn in plaats van een kritische juridische evaluatie. De opvatting van de heer Martens dat de pleitnota van 4 april 2011 een politiek betoog zou zijn, is dan ook te onzinnig voor woorden. Temeer wanneer tevens wordt gelet op de drogreden die de heer Martens opgeeft voor zijn ontkenning dat de pleitnota doorwrocht, goed geschreven en goed onderbouwd zou zijn. Die drogreden is dat de pleitnota in feite de complete boodschap van de anti-kernwapenbeweging is. Alsof die boodschap per definitie onjuist zou zijn, niet doorwrocht, niet goed geschreven, en evenmin goed onderbouwd. Hoe vooringenomen en blind kun je zijn.

Maar afgezien van de wel heel erg merkwaardig onlogische gedachtegang die de heer Martens hier presenteert om de kwaliteit van de pleitnota van 4 april 2011 in twijfel te trekken, kan tegelijkertijd worden vastgesteld dat de heer Martens het standpunt inneemt dat in die pleitnota "de complete boodschap van de anti-kernwapenbeweging, doorspekt van woede" is vertolkt. Deze kwalificatie van de pleitnota geeft zonder meer aan dat ik mijn werk als raadsman van anti-kernwapenactivisten op goede wijze heb verricht. En daar gaat het immers om als je in een strafzaak tegen hen rechtshulp verleent. Onvoorwaardelijk dien je op te komen voor de belangen van je cliënten. En ik deed dus precies wat mij te doen stond als raadsman van anti-kernwapenactivisten. Als raadsman diende ik de visie van mijn cliënten op zo goed mogelijke wijze te vertolken en deze te presenteren in de vorm van een juridisch relevante argumentatie. De morele verontwaardiging van mijn cliënten over de voorbereidingen voor massale nucleaire slachtingen, heb ik verwoord in de juridisch relevante vorm van systeemmisdadige voorbereidingen voor grootschalige schendingen van het internationaal humanitair recht, voor nucleaire massamoord van genocidale omvang. En de afschuw en boosheid van mijn cliënten over het onomstotelijke gegeven dat Nederlandse rechters met betrekking tot de problematiek van de kernwapens telkens opnieuw, op de meest grove en opzichtige manier feitelijk weigeren om de van toepassing zijnde rechtsnormen toe te passen, hetgeen tot uitdrukking komt in het gegeven dat de Centrale Raad van Beroep *unverfroren* het idee van *Befehl ist Befehl* heeft verwoord en de Hoge Raad de opvatting van *Kriegsräson geht vor Kriegsmannier* heeft omarmd, heb ik tot uitdrukking gebracht door die uitspraken te toetsen aan de normen van het internationaal humanitair recht en door

STELLING ADVOCATUUR

Brief aan de Raad van Toezicht van de Haagse orde van advocaten
inzake aangifte wegens laster tegen de deken
19 mei 2014, kenmerk MS/14.010/02

blz. 5

inzichtelijk te maken dat Nederlandse rechters zich laten leiden door opvattingen die na de Tweede Wereldoorlog onder meer in Neurenberg resoluut werden verworpen. Met andere woorden, de heer Martens verwijt mij als deken dat ik als advocaat precies datgene heb gedaan wat ik behoorde te doen.

En let wel, de heer Martens brengt zijn visie op mijn handelwijze als advocaat naar voren als deken, dat wil zeggen als bestuursorgaan dat zijn wettelijke bevoegdheden ingevolge de Advocatenwet uitoefent. En als bestuursorgaan is de deken gebonden aan de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, waaronder het zorgvuldigheidsbeginsel en het motiveringsbeginsel. Maar de heer Martens komt met allerlei oordelen, zonder te expliciteren welke criteria door hem worden gehanteerd en zonder ook maar enige argumentatie. Hij komt met allerlei oordelen zonder zelfs maar te weten waar het over gaat, zonder de desbetreffende stukken te kennen, zonder te kunnen toetsen of hetgeen in rechterlijke uitspraken is gesteld in overeenstemming met het recht en de waarheid zou zijn. Iedere redelijkheid en objectiviteit is de heer Martens klaarblijkelijk volkomen vreemd.

Sterker nog, de heer Martens manipuleert en schrikt er niet voor terug om willens en wetens in de rechtszaal tegenover de raad van discipline aperte onwaarheden te debiteren. Zo "concludeerde" hij ter zitting van de raad van discipline van 12 mei jongstleden ten aanzien van mijn brief van 1 februari 2013 aan de president van de rechtbank Oost-Brabant het volgende:

De toon van deze brief is beslist radicaler dan bijvoorbeeld de stellingen in zijn pleitnota van 4 april 2011, voornoemd. Daarin onderbouwde hij het 'collaboreren' van de rechterlijke macht nog met argumenten. De hier genoemde brief is niets meer of anders dan een scheldpartij.

Hoe ronduit bedrieglijk de voorstelling van zaken is die de heer Martens hier geeft, maak ik duidelijk aan de hand van één enkel voorbeeld. Als voorbeeld van een, in zijn ogen, verwerpelijke kwalificatie van een rechterlijke handelwijze citeerde hij het volgende waardeoordeel dat ik gaf inzake de handelwijze van leden van de rechterlijke macht:

Maar sommige leden van de Hoge Raad zijn dus zo gewetenloos, zijn dus moreel zo volstrekt corrupt dat zij precies dat beweren.

De context waarin dit waardeoordeel werd gegeven, maakt in één oogopslag volkomen duidelijk dat dit wel degelijk gebaseerd was op een zorgvuldige argumentatie:

Voor ieder weldenkend mens met een goed functionerend geweten is het volkomen duidelijk, zelfs voor geen enkele twijfel vatbaar, dat de moedwillige nucleaire vernietiging van steden onder alle omstandigheden misdadig is. De wetstekst en de verdragstekst zijn volkomen ondubbelzinnig. De verbodsbepalingen gelden onder alle omstandigheden. Uitsluitend volkomen gewetenloze lieden, uitsluitend volslagen verdorvenen die niet meer weten wat waarheid is, die geen onderscheid meer weten te maken tussen goed en kwaad, kunnen beweren dat de nucleaire vernietiging van steden in voorkomend geval rechtmatig zou kunnen zijn. Maar sommige leden van de Hoge Raad zijn dus zo gewetenloos, zijn dus moreel zo volstrekt corrupt dat zij precies dat beweren.

In tegenstelling tot de bewering van de heer Martens dat in mijn brief van 1 februari 2013 de daarin neergelegde waardeoordelen niet zouden zijn gemotiveerd, was dit dus wel degelijk het geval. Ter zitting van de raad van discipline manifesteerde de heer Martens zich derhalve als een advocaat die de waarheid manipuleert, als een advocaat van de meest verwerpelijke soort, als een advocaat die de rechter voorliegt.

STELLING ADVOCATUUR

Brief aan de Raad van Toezicht van de Haagse orde van advocaten
inzake aangifte wegens laster tegen de deken
19 mei 2014, kenmerk MS/14.010/02

blz. 6

En daarenboven vertoont de heer Martens een mateloze arrogantie die hem ertoe brengt om zijn eigen volkomen ongefundeerde zienswijze op mijn functioneren als advocaat, zonder ook maar met één cliënt van mij te hebben gesproken, zonder meer in de plaats te stellen van het oordeel dat mijn cliënten zélf daarover hebben. Een oordeel dat enkele tientallen cliënten overigens ook schriftelijk kenbaar hebben gemaakt aan de raad van discipline. Daarbij meent de heer Martens dan ook nog eens te kunnen suggereren dat ik, los van de zaak van de cliënt, als advocaat een eigen agenda zou volgen, te weten mijn "*strijd tegen de rechterlijke macht*". Met dit laatste overigens ook nog eens zijn onvermogen manifesterend om tot een juiste analyse van de situatie te komen. Er wordt geen strijd gevoerd tegen de rechterlijke macht, maar kritiek uitgeoefend op de handelwijze van leden van de rechterlijke macht die weigeren om volgens de wet recht te spreken, welke kritiek wordt geuit teneinde te bewerkstelligen dat aan die onwettige handelwijze een einde wordt gemaakt.

Ik meen met het voorgaande te hebben aangetoond dat de heer Martens geen blijk geeft van morele, intellectuele en juridische integriteit. Integendeel, hij heeft zich gemanifesteerd als een representant van de meest verwerpelijk soort advocaten, van de advocaten die de waarheid manipuleren en die de rechter voorliegen. Om die reden meen ik dat de raad van toezicht er goed aan zou doen om aan de heer Martens kenbaar te maken dat hij er beter aan doet om zijn functie van deken ter beschikking te stellen.

Tenslotte merk ik op dat ik deze brief als een open brief beschouw, die ik zal gebruiken op een manier die mij wenselijk voorkomt.

Hoogachtend,

w.g.

M.J.F. Stelling

Bijlagen:

- 1.** Aangifte van 16 mei 2014 van laster gepleegd door de heer mr. B. Martens
- 2.** Pleitnota van 12 mei 2014
- 3.** Pleitnota van 4 april 2011